

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem promabus liberiter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Égész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és laptulajdonos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség: Simor-utca 39.
 Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Szent karácsony.

Örömöknek árjától dagadozik a mi szívünk, a hála fohásza tör lelkünkéből a Mindenható Isten trónja felé. Megszületett im a mi drága Jézusunk, szentséges Megváltója ennek a szegény, gyarló emberiségnek!

Az örökké szent s istenien magas-tos pillanat feledtet velünk minden egyebet s keblünk csak áhitattal, alázatos há-lával van tele a mérhetetlen hatalmu Isten kegyelme iránt, a ki szerető fiát küldte hozzánk, hogy részünk lehessen az örök-élet gyönyöreiben.

Oh van-e halandó, a ki magába ne szállna e perczen s porba ne omlana a véghetetlen nagyság, kegyelem, könyörül-et torrása előtt, a mely Jézusnak szent szívében lakozik?!

S van-e halandó, a ki ne érezte volna már életében jótéteményeit ennek az isteni könyörületnek, a mely nélkül nincs élet, nincs boldogulás?!

Rossz az ember. háladatlan gonosz féreg, bűnök ápolója! És mégis! A terem-tés melyik halandóján nem könyörült meg a ma született Istenfiának édes szive. Melyiken nem segített, ha igaz lélekkel, alá-zatossággal hozzá fordult?!

A Bor gyerek virtusa.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárczája. —

Irta: **Báró Proff Kocsárd.**

Éppen, hogy abban az esztendőben tör-téntek vala emez események, amelyekben nyakunk közé telepedett a német morva beámterek, zsandárok sokadalma, meg a sok egyéb idegen nyavalya, — hordja el a csuda még az emlé-keztetjé is. Hej, csak nyögött is keservesen a bus magyar s kiki tört néha a szive nagy ke-serüsége, hogy: de bizony vége leszen im már a világnak!

Nem lett biz' annak vége, hanem igenis, hogy még egy újabb veszedelmet is zuditott a kérélehetetlen végzet a csüggedt hazafiakra Csunyán elszaporodott az országban a zsvány, szegény legény, bojnyik meg a mi más nevezetű véreskezű legények félelmetes társasága. No hát kijutott ebből a száretből is az egész or-szágnak, de kövte hinném, hogy valamelyik vármegyének nagyobb porciói adatott volna belőle, mint a milyenben a szegény somogyiak-nak lön keserves részességük.

Pedig micsoda Istenáldotta egy esztendő is volt az különben. Bort, buzát bőven termett ez a föld: — talán mert olyan jól meg volt ün-tözve vérrel, — aztán se jégverés, se fagy, se marhadóg, se egyéb más nyavalya a lábas jó-szágban. A tópartiaknak meg különösen kijutott volna az Isten áldásából, mert hogy a Balaton-ban akkora volt a halbőség, amilyenben annak

Im alázatos fohással járunk Te hozzád mennyben lakozó Jézusunk! Hallgasd meg azt kegyelmesen!

Rossz időkkel élünk, fel-z fel-lök tor-nyosulnak fölöttünk, magyarok fölött. Ves-zélyben a szabadsága annak az országnak, amelynek pátrónája szaz anyád, Mária!

Megváltó Jézusunk, a Te gyámolítá-sodból ált és ez a nemzet a Te neved-del indult harcba, amikor hitére tört a tar pogány, a Te nevedből nyert erőt, ki-mentést, megállani a veszélyekben!

Tar pogány tör most is ránk, drága kincsünkre, szabadságunkra, alkotmányunk-ra! Kihez fordulánk hát e nehéz napjaink-ban, ha nem Te hozzád?!

Távostasd el tőlünk Jézusunk a ve-szélyt! Önts világosságot az elmébe, alá-zatot a fenhéjázók szivébe és irtsd ki a gonosz szándékot mindazokból, akik lángba, gyászba akarják borítani a Boldogságos Szüz országát!

Ezért esedezünk mi Hozzád Jézusunk, születésed napján, szent karácsony ünnepén!

— Szünet alatt. A rövid ünnepi szünetet az ellenzék több vezető férfja arra használja fel, hogy a vidék előtt is feltárja a mostani sulyos politikai helyzetet. Így e hó 26-án gróf Apponyi Albert Zomborban, Horánsky Nándor

előtte a legvénebb halász szemei se gyönyör-ködhettek.

Ahogy Szemes körül megvágták a léket s meghúzták alatta a vizet, hát csak megfeszül-tek ám a háló kötelei s ugyancsak kapaszkodott négy ló a fagyos homokon, míg partra bírta keríteni a zsákmányt. Mennyi hal volt az Uram Teremtőm! Harsa, csuka, őnhal, fogas, süllő, fehér meg fekete ponty, czompó, vörös hasu keszeg tömentelen mennyiségben viczkán-dozott a háló hatalmas zsákjában.

Hogy pénzselhetne most ebből a szegény halász ember, ha azt a menyköverte Bor Gyurkát nem hozta volna arra felé a szélvész, akinek jobban kívánja vesztét a nép, mint száraz nyáron a meleg esőt!

Máskor ilyentéjben a parton várják már a fogást a fejevári zsidó kupeczek, szép an-gyalos bankókkal cserélvén ki a viczkándozó jószágot. Aztán vitték a halat szét az ország-ban, de még Bécsbe is került a finom jégelt fogasból. Hej, szinét se látni most semmiféle kupecznek, kereskedőnek, mert hogy nincs kedve egyiknek se a Bor Gyurkának ajándé-kozni a pénzt, aki pedig elszedegeti biz azt instánzia nélkül is s ráadásul jól fejbe is veregeti az embert, amilyen pogányul gyors a kezejárása.

Nehogy pedig egzekutort nézzen valaki ebben a fránya Bor gyerekben! Csak zsvány volt az, de zsványabb valamennyi pályatár-sánál; kegyetlen, telhetetlen, akiben még a zsványbüszkeség se volt meg, mert hogy még

Kolozsvárt, Hoch János, br. Kaas Ivor és gróf Esterházy Mihály Galánthán, Kalocsay Alán és Meszlenyi Lajos Székesfejervárott. fogtak beszé-deket tartani.

— **Öváció az országgyűlési néppártnak.**

Öszinte és lelkes övációkban volt része az országgyűlési néppártnak a képviselőház teg-napelótti ülésén. Molnár Jánosnak, a néppárt elnökének kijelentéseit idézték elő a lelkesedést, mely öröme szolgálat minden igazszívű néppárti polgárnak s bizonyították képezi annak, hogy mint mindig, ugy most is helyes uton halad a néppárt. Molnár János ismertette a választási visszaéléseket, az ellenzéki jelöltek-vel szemben tanusított törvénytíró erőszakos-kodást, a melyet nagyon helyesen a bosszu politikájának bélyegez a kormány részéről. Majd áttért a Tisza Kálmánnak Nagyváradon tett s a néppártot rágalmazó nyilatkozataira. Kijelentette, hogy a mostani közös küzdelem-ben sem a néppárt, de egyik ellenzéki párt sem tért el a programjától, a melynek egész terjedelmében való föntartása mellett egy közös nagy célra, az alkotmány megvédésére jött létre a szövetség. És ezért akad elég vak-merő ember, a ki azzal vádolja a néppártot, hogy forradalmi térre lépett. A mig az alkot-mány nem volt veszélyben, addig a néppárt nem gárolta a parlamenti rendes működését. Azt a körülményt, hogy ez a küzdelem épen a kiegyezés előtt indult meg, menti a néppárt ama elve, hogy addig kell útni a vasat, amig meleg. De különben is, hogy állhatna utjában a néppárt a kiegyezésnek? Két oldalú szerző-dés ez, az egyik oldalon állunk mi, a másikon Ausztria. Vajon miképen csinálhatja meg Bányfi a kiegyezést, a mikor az osztrák Reichsrathot elnapolták egész a jövő hó közepéig a nélkül, hogy az csak egy kiegyezési javaslatot is tárg-nyalt volna? A néppárt öszinte hivat a kiegye-

az asszony népnek a fejezől a kezzenőt is le-szedte, ha kezeigyébe került. De emellett vak-merő és gyors, mint a gondolat. Reggel még a karádi uton rabolja ki az utast, este meg már a foki uton leselkedik a három cimbo-rájával. A cseh zsandárok ugyancsak kőtötték az ebet a karóhoz, hogy így meg amogy for-dítják ki a zsvány bőrért, hanem volt annyi eszük mindig ugy kereskedni utána, hogy valahogy össe ne találkozzanak vele.

A nép meg állandó rettegésben volt, a vásárok úgyszólván egészen szünetelnek s szó se lehetett arról, hogy valaki például Fejér-várig merészkedjék tengelyen a jószágával, mert annak az árából ugyan alig vitt volna haza egy fityinget is.

Egyszer aztán megesett az a furcsa história, hogy a Borék magát a „Bezirksvorsteher“ Nudreiter Krisztián urat találták kirabolni. A jó ur éppen Tur és Látrány között akadt össze a haramiával, akit annyira megszeretett, hogy az utolsó garasán kívül még a jó bundá-ját is emlékebe adta neki.

Hohó! Ennek már fele se tréfa! Véleke-dék Nudreiter ur, ahogy nagy viszontagsá-gok után hazakerült a rezidenciájába. Hogy a népet rabolja a zsvány, az a nép baja, de az én drága börom, az már egészen más! Ucczu lóra minden zsandár, aztán megkerüljön a zsvány akár élve, akár halva!

Nem használt biz' ez semmit. Egymás-után kullogtak vissza a zsandárcsoportok, de

zésnek s nemcsak hogy nem akadályoz, de előmozdít minden méltányos és törvényes kiegyezést. Meg is adja a párt az indemnitást, a provizoriumot, a mint olyan ember ül a miniszterelnöki székbe, a kinek multja, jelleme garanciát nyújt az alkotmány tisztelgetben tartása iránt. Addig azonban, míg ez az eset be nem áll, a néppárt rendületlenül benne marad a megkötött szövetségben s küzdeni fog teljes erejével a mostani veszedelmes rendszer megbuktatásáért. *Mert a néppárt többre becsüli az alkotmányt mindenféle kiegyezésnél! A kiegyezés létre nem jötte okoz talán anyagi kárt az országnak, de ha elvesztek az alkotmányos jogok, úgy elvesztettük legdrágább kincsünket, mindenünket!*

Viharos tetszés, éljenzés és taps követte a néppárt elnökének eme bahañas kijelentéseit s jó néhány perc mult el, míg a Ház áttérhetett szótán az interpellációkra.

— **Királyi manifesztum.** Politikai körökben egy nagy horderejű terrörrel suttognak. Hír szerint ugyanis, Bánffy az összes Magyarországon élő nemzetiségek nyelvén kiáltványt akar kibocsátatni. Ő felségével január 1-én, hivatkozván az ex-lex állapotra, hogy fizessék az adót és ujonczokat állítsanak. Sokan nagy megdöbbenéssel fogadták e hirt, melyet képtelenségnek is tartanak. A híresztelést különben hivatalosan megczáfolták már, de azért sokan nem hisznek a czáfolatban s biztosra veszik, hogy Bánffy eljelsére tartogat valamit.

— **A megtagadott adó.** Hieronymi említette annak idejében, hogy lesznek községek, sőt megyék, melyek januártól kezdve az adót megtagadják. Ez beteljesült. *Battonya* község tegnapi közgyűlésén indítványoztatott, valószínűleg az 1504. évi V. törvényczikk alapján, hogy a község közegeinek tiltassék meg, hogy 1899. januárius 1-je után az előreláthatólag meg nem szavazandó adók behajtásában közreműködjenek. Ezt az indítványt három szavazattal ellenében az egész közgyűlés elfogadta.

— **A denucziált néppárt.** A kormánypárt igazgatóságát jellemzi, hogy a néppárt bomlásáról újabb mendemondákat híresztel, hogy *Zichy* Nándor és *Zichy* Aladár grófok a néppártból kiléptek, hogy *Molnár* János visszalép a párt vezetésétől, sőt egy szenzációban utazó krajczáros újság odáig megy, hogy a néppárt és *Bánffy* közt állítólagos titkos megegyezésről

hosszu orral, a Bor Gyurka nélkül. Tudja Isten, merre bujkál az már azóta!

No hát megmutatom, hogy mégis hurokra kerül az a pernahajder! Tört ki ilyenkor Nudreitter Krisztiánból az önbizalom.

Csakugyan olyatuképen intézkedett a derék ur, hogy el is kellett hinni ezt a fogadkozását. Rémséges számu zsandárt meg katonát mozgósított a zsványok után s ugy karácsony hetiben a szó szoros értelmében körül volt kerítve az egész terület, a melyen a Bor-ékat bujkálni sejtették.

No Gyurka fiam, ha csak repülni nem tudsz, bizony kifordítja bördöd most a német!

Hej örült már nagyon Nudreitter uram, hogy szüklől a zsvány s egyre-másra várta a jelentéseket, a mikor tudtára adják, hogy valami zsiros paraszt beszéli akarna vele, — már mint a zsványok dolgában . . .

— Hadd jöjjön a jámbor!

Amolyan kanászforma alak állított a szobába. Nagy torokkösörülés, meg bajusz törölgetés után kiböki, hogy hát izé a Bor gyerek eránt volna nyilatkozománya.

— Mi az hát fiam, sugd meg szaporán!

— Mondok hogy a zsandár urak soha se kerítik ám meg a zsványokat! De nem ám!

Erre már csak mérége jön az ember. Mikor már biztosra veszi, hogy ime fogom a betyár ütökét, akkor egy csimbókos kanász ilyen bolondságokkal traktálódzik.

Még azt is hozzátette a kanász, hogy

— Ez köll ám ahhoz, de meg ember is!

— Ejnye tu verfluchter Kerl, hát a zsandár micsoda ha nem ember! tört ki Nudreitter ur-

delirál. Mondanunk sem kell, hogy ezek szemzedett hazugságok. A kormány a saját szomorú és sajnálatra méltó helyzetét így akarja kedvezőbb színben feltüntetni koholmányokkal:

— **Bánffy tisztessége.** A képviselőház tegnapi ülését *Horváth* Nándor tette nevezetessé a leleplezéseivel. A nemzeti párt elnöke a leg-súlyosabb kritikát gyakorolta azon a politikai rendszeren, mely nálunk a fuzióval kezdődött. A tények halmazával vonult fel a többség ellen; a számbeli többségét és súlyát léptette föl. Részletesen előadta, hogy *Tisza* Kálmán mint igazta le ezt az országot, mert érvényesült fokról-fokra a szabadelvű párt érumuralma. Megcsinálták a törvényhatósági és a községi törvényt oly formán, amint azt az ő hatalmi érdekük kívánja, megalkották a főispán intézményt olyannak, amint azt Ázsiában sem látni. Politikai rabszolgájukká tették a tisztviselőt, akinek egzisztenciája fölött örökre ott lebeg a fegyelmi eljárás Damokles-kardja és nem alkotván meg a szolgálati pragmatikát, a tisztviselő teljesen a miniszter kényének-kedvének van kiszolgáltatva. Ez a közigazgatás liferálja a kormánynak a képviselőket; az ily képviselők liferálják a kormánynak a bizalmat. Az ily képviselőkkel álló parlamenti többség szavaz vicinális vasutak fölött és mindennemű állami kedvezmények fölött. *Horváth* nemcsak az uralkodó rendszert kívánta ismertetni, hanem annak ez idő szerinti exponensét, *Bánffy* Dezső bárót is. A nemzeti párt elnöke leleplezte *Bánffy* Dezső bárót a maga valóságában. Elmondta *Bánffy* viselkedését a millenniumi „Trenca Dei“ ügyében és midőn ezt ismertette, olyan dolgokat hozott nyilvánosságra, melyek hallatára meg kell döbennie mindenkinek ama tény fölött, hogy Magyarország miniszterelnöki székében olyan ember ül, ki ellen ilyen vádakot lehet emelni. *Bánffy* Dezső — mint *Horváth* elbeszélte — megállapodott *Apponyival* és *Horváth*val abban, hogy a kuriai bíráskodásról szóló törvényt megalkotása által a millenniumi békében méltó művet alkotnak. Hozzájárult a nemzeti párt vezetési által fogalmazott javaslatához. Később pedig azt mondta nekik, hogy nem adhat nekik ilyen választási törvényt és meg fogja akadályozni azt, mikép a benyújtott törvényjavaslat törvénynyé ne váljék. *Bánffy* Dezső báró továbbá végig élvezte a millenniumi Istenbékét, aztán pedig a választásokon irtóhadjáratot indított a nemzeti párt ellen, mely csak felényire leapadt létszámmal

ból a bosszuság. Ha csak ezt akarja kend mondani, ugy kotródjék, míg meg nem haragszom! A hatalom haragjától azonban nem igen látszott megijedni az atyafi s nagy flegmával folytatta a szót

— Éppen hogy mást is akarnék mondani. Ugy értettem instálom, hogy érteni köll ám nagyon nálunk a betyár praktikát annak, aki betyárt akar fogni. Héj, sok ám annak a fortélya, de mennyi! Akiben az nincs meg, hiába járja az a nádasokat, erdőket. Hanem hogy tudnék én olyan embert, akinek a kis ujjában van ez a tudomány. Ha a teens ur ugy kívárná a szót, hát az is elmondanám, hogy ki az. Tetszett-e már hallani a Rezes Tamás hírét?!

— Hallotta a patvar! Az is zsvány, heju?!

— Nem az instálom, hanem kanász

K . . . ban.

— No mi köll vele?

— Hát én volnék az instálom! Mert hogy a szegény ember sokat jár-kele ide, oda, erre meg arra, aztán sokat meglát, megtud. Teszem hogy az ilyen magam forma ember azt is tudja, hova bujt el a Bor gyerek, mert egyedül van ám, otthagyták a pajtsái . . .

Haj, haj! Ez már aztán muzsikaszó volt a cseh uraság filének.

— No pácsi, kedves pácsi! Hamar mondd meg, hol van a . . .

— De még kézre is adom. Nem kell hozzá egyéb, csak adjon mellém a teens ur négy lovas zsandárt!

— Adok tizet, huszat!

— Jaj dehogy köll több! Csak négy.

Különbön elrontaná az egész mesterkedést a

került vissza a parlamentbe. Ez azonban nem akadályozta meg *Bánffy*t abban, hogy a mult év végén a provizorium javaslatához igénybe vegye a nemzeti párt közreműködését, most pedig e javaslat, illetőleg az 1898. I. t. cz. intencziót megtagadja. Szavait így végezte *Horváth*: Ha van, aki velem tart, én e rendszernek elpusztításában el vagyok szánya a végső küzdelemre!

— **Szilágyi Pozsonyban.** *Szilágyi* Dezső, mint már jeleztük, tegnapelőtt járt pozsonyi választói közt s megtartotta a híres beszámolóját, amely már el nem mondott korában is nagy főfájást okozott *Bánffynak*. Óriási lelkesedéssel fogadták a pozsonyiak a kiváló politikust, aki hosszú menet élén, a polgárság folytonos éljenzése között vonult a városba. A beszámoló a városháza dísztermében folyt le, ahova Esterházy gróf főispán indítványára kiöltötség hívta meg *Szilágyit*. Diszes közönség jelenlétében számolt be ekkor eddigi képviselői működéséről s ismertette az okokat, melyek őt a politika terén legutóbb tett nagyfontosságú lépésekre indították s a melyek már ugy is eléggé ismeretesek olvasóink előtt is. A polgárság a beszámoló meghallgatása után teljes bizalma kifejezésével nyugtázta.

Az új provizorium. *Lukács* László pénzügyminiszter a távollevő *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök helyett a képviselőház tegnapi ülésének végén beterjesztette az új kiegyezési provizoriumra vonatkozó törvényjavaslatot. Az egyik törvényjavaslat a kvótára vonatkozik és akként rendelkezik, hogy az az arány, melyben a magyar korona országai a közös ügyek költségeihez eddig járultak, az 1898. év első hat hónapjának tartalmára változatlanul fentartatik. A másik törvényjavaslat az 1898. I. és XV. törvényczikkkel némely intézkedési hatályának fentartásáról szól és a vámszolgáltatási status kvót, valamint a bankszabadalmat 1899. év június 30-ig meghosszabbítja. Mindkét törvényjavaslat feltételül veszi azt, hogy Ausztriában a megfelelő határozatok szintén törvényerőre emelkedhetnek.

UJDONSÁGOK.

— *Tudatjuk tisztelt olvasóinkkal, hogy lapunk felelős szerkesztését báró Proff Kocsárd, a „Budapesti Hírlap“ s az „Alkotmány“ volt belső dolgozóitára vette át.*

nagy zaj. Meglepiük álmában a zsványt, aztán csak meg kell kötözni, ehhez meg csak elég négy ember!

Ugy alkonytájban utban is volt aztán a négy lovas, elől a kanászzsal. Bizony nem tudom én, merre vezetete a jámbor morvákat, csak annyit igaz, hogy a barátforrás tájéka egyszer csak ugy lerántották lovaikról a szegényeket, mintha ott se lettek volna; mikor pedig fölésmeltek, pompásan hátra voltak kötözve a kezeik.

Csak ugy vigyorgott a káplár szeme közé a vezető kanász.

— Kell e zsvány Nepomuk? Itt van, fogd meg!

— Jaj, jaj, jaj! — Ne pánts pácsi, én se nem pántok! — kuncsorgott a négy mafia morva.

A kanász, már mint a Bor gyerek, csak kezdte ám lefelé szedegetni a káplár mundéját; a többiek meg a többiét.

— Ne féljete, nem verünk agyon, csak a mundértokra van szükségünk. Abban majd csak szépen átmehtünk a zsandárkerítésen No ücsém Nepomuk, aztán elmondd ám a gazdának, hogy köszönteti a Bor Gyurka, hanem máskor előbb kelljen föl, hogy ha enni akar belőle!

Mint a szelvéz ugy elvágatott a négy zsvány a zsandárllovakon. Át is jutottak a zsandáruhában a kordonon, aztán neki Zalának, Veszprémnek a Bakony felé.

Csak nagygyokára, évek mulva, lötte agyon Bor Gyurkát az sz . . . i erdőkerülő . . .

— **Karácsony a Vatikánban.** Rómából érkezett jelentés szerint a pápa Ő szentsége tegnap délen nyolcz biborost és számos püspököt és prelátest fogadott, a kik ez alkalommal *Purotchi* biboros utján karácsonyi szerecskivánataikat adták át. A pápa válaszában megemlékezett az 1898. év szomorú eseményeiről és nagyon helyeselte, hogy Európa szövetezik a rombolás vágyának megfékezésére, ezt azonban mindaddig el nem érhetik, a míg a népek lelkiismeretében és az államok szervezetében nem az istenfélelem lesz az egész morál alapja. A klérus és a laikus világ együttműködése biztosítani fogja az új nemzedék üdvét. A pápa igen hangosan beszélt és kitünő színben van.

— **A király karácsonya.** Ő Felsége a király *Mária Valéria* főhercegnő családja körében tölti az idén a karácsonyi ünnepeket. Ünnepek után a stájerországi Radmorbe megy vadászni a király. Résztvesz a vadászon *Ferencz Salvatore* főherceg is.

— **Miramari vendégei.** A miramari kastélyt teljesen elzárták az idegenek elől és sem a parkba, sem a kastélyba nem bocsátanak senkit. Így lesz ez mindaddig, míg a kastély vendégei, *Stefania* özvegy trónörökösne és leánya, *Erzsébet* főhercegnőt itt lesznek. Hir szerint két hónapnál tovább itt maradnak. *Erzsébet* főhercegnőt az idei karácsonyi ünnepen nagy meglepetés várja: karácsonyfáját az idén díszítik először valóságos ékszerrel. A királyi családnak majten valamennyi tagja értékes ajándékot küldött.

— **Vaszary Kolos biboros hercegprímás** a karácsonyi ünnepeket Budapesten tölti, s karácsony napján, ha egészségi állapota megengedi, a Mátyás-templomban fog pontifikálni s ugyanott az évszázó hálaadó istentiszteletet tartani.

— **József főherceg menekülése.** Ugy történt volt a megállapodás az alsóthi főhercegi udvarnál, hogy a fenséges család Fiumében fogja ünnepelni az idén szent karácsony napját. Alig hogy megérkezett azonban *Fiumei* kastélyába a főhercegi család, csunya hir zavarta meg az ünnep előkészületeit. Tudomására jött ugyanis a főhercegnek, hogy Fiumében fellépett a kanyaró s hogy már is nagy mértékben pusztít. Rögötni menekülésre birta ez a hir a főhercegeket s nyomban intézkedés történt, hogy a szomszédos Abbáziában kapbassanak szállást. Azonban főszezon lévén, csaknem minden oly lakosztály el van ott foglalva, amely csak valamennyire is alkalmas volna befogadni a magas vendégeket. A főherceg kénytelen volt tehát beérni egy kisebb apartement-val, amely azonban csak a család részére elegendő. A cselédségnek nem jutott hely s így az a *Fiumei* villában maradt. A *Jézuska* tehát nem Fiumében, hanem Abbáziában fogja fölkeresni a fenséges familiát.

— **Az aquinói Szent Tamás-Társaság** minap tartotta meg rendes havi felolvasó ülését a budapesti központi papnevelő intézetben. Az ülésen *Steiner* Fülöp megyés püspökünk a társaság védnöke elnökölt, akit csak éppen a gyűlés vitt a fővárosba. Jelen voltak: dr. *Várossy* Gyula prelátest-kanonok, dr. *Kiss* János és dr. *Székely* István egyetemi tanárok, *Kürsch* Antal ér. főgimnáziumi tanár s mások. Az ülés főtárgyát dr. *Stuckner* János szepeshelyi papnevelő intézeti tanár „Lélektan és szerv-élettan” című felolvasása képezte. Az elnöklő főpásztorunk annyira megnyerték tetszését a tudós fejtegetései, hogy elismerését fejezte ki *Stuckner* urnak.

— **Zichy Jenő ünneplése.** Fényes lakomát rendezett tegnapelőtt az Országos Kaszinó *Zichy* Jenő tiszteletére, a ki tudvalevőleg nemrég tért haza ázsiai második fölfedező utjáról. Pártkülönbség nélkül voltak jelen a lakomán az ország kiváló alakjai, köztük *Apponyi* Albert gróf, *Teleky* Géza gróf, *Esterházy* Mihály gróf, *Wekerle* Sándor stb. Elsőnek *Wekerle* mondott tósztot, majd *Zichy* felelt. Utána köz-kívánatra *Apponyi* szólalt föl s frenetikus tetszés és lelkesedés mellett beszélt arról, hogy a miképen *Zichy* Jenő keresi a nemzet multját, úgy keresi ő a nemzet jövőjét. Küzdeni fog mindaddig, a míg ennek a jövőnek valamely biztos pontját nem találja. Beszéltek még *Esterházy* Mihály, *Bartók* Lajos, *Gullner* Gyula s mások.

— **Széchenyi Imre gróf,** az ujonnan kinevezett ő Felsége személye körüli miniszter ma délután 3 órakor tette le az esküt ő Felsége kezeibe, a mely alkalommal a magyar miniszterelnökön kívül *Orcey* Béla báró országbíró is jelen volt. Az esküintát *Vértessy* Géza miniszteri tanácsos olvasta fel.

— **Eljegyzés.** *Németh* Ödön, az Unio Catholika helyettes igazgatója, lapunk főszerkesztője, eljegyezte ma *Lichtneckert* Lujza kisasszonyt, *Lichtneckert* Antal és neje *Felmayer* Lujza urhölgy leányát.

— **Karácsony.** A Megváltó születésének ünnepe, a karácsony ismét elérkezett. Előestéjét üljük ma, mikor félénk kíváncsisággal telt gyermek szívek oly nehezen várják azt a pillanatot, melyben feltárul a szoba ajtaja, hova a kis *Jézuska* már elhelyezte az őt kísérő angyalainak segélyével a jó gyermekeknek szánt, szebbnél-szebb ajándékokat. Lehet-e szebbet, meghatóbb jelenetet képzelni, mint mikor az ártatlan szívű kis gyermekek, a karácsonyfa elé térdelve, elmondják az ő k s rövid, de szívből fakadó imádságukat. A gyermekek az ajándékoknak, a szülők gyermekeik örömeinek örülnek. Vidámság, öröm van mindenütt, mert megszületett az Ur *Jézus*, a Megváltó. Kezdeve a palotától a szegényes kunyolóig, hol csak kis fenyőágon árválkodik egy-egy gyertyaszál, béke és boldogság honol, hisz az angyal is hirdeti, hogy „Dicsőség a magasban az Istennek, békesség a földön a jóakaratu embereknek.” A jó szívek gondoskodnak e napon a szegényekről, az árvákról is, hogy nekik is jusson abból, mivel őket bővebben áldotta meg az Isten. A míg aztán így eltelik néhány óra a békés családi kör örömei közt, elindulnak az emberek a templomokba, az éjjeli misékre, hogy megköszönjék a jó Isten ajándékát, a Megváltót, a kit elküldött megváltásunkra, felszabadításunkra a bűntől. Halovány gyertya világ mellett megtelik a templom és csakhamar felhangzik a szívből fakadó karácsonyi ének: „Menyből az angyal . . .”

A karácsony szent ünnepe alkalmával a helyben levő intézetek, egyesületek, karácsonyi ünnepélyeket rendeznek. Így a „*Ferencz József* növendékei ma délután 5 órakor tartanak fényes ünnepélyt. Ugyancsak ma délután 5 órakor van az irtalmas nővérek vezetése alatt levő *Székesfejérvári városi árvaház*: karácsonyi ünnepélye, melynek változatos és tartalmas műsorát itt közöljük:

1. Ének. A boldog éj — éneklék a növendékek. 2. Előbeszéd — mondja *Beke* Antal. 3. Ének. Fel nagy öröme. 4. Karácsonyra — szavalja *Fotter* Rózsa. 5. Ének. Az angyalok jelentik. 6. Az angyal szava — előadja *Adamecz* Béla. 7. Ének. Örvendjünk mindnyájan. 8. Az

árva karácsonya — szavalja *Ikrái* Erzsébet. 9. Ének. Gloria gloria. 10. A szép karácsonyfa szav. *Sárek* János. 11. Ének. Szűz Anyánk. 12. Karácsonyi vers — szav. *Vida* Rózsa. 13. Ének. Dicsőség mennyben. 14. Karácsonyi öröm — szav. *Janni* János. 15. Itt e szép mezőn. 16. Karácsonyi párbeszéd — előadja *Gáspár* Margit és *Szücs* Katalin. 17. Ének. Pásztorok keljünk fel. 18. Karácsonykor — szavalja *Beke* Antal. 19. Ének. mit esengve vártunk. 20. Utőbeszéd — mondja *Pál* Karolin. 21. Polgármester beszéde. 22. Ének. Hazádnak rendületlenül. 23. Hazámhoz — szavalja *Pál* Karolin. 24. Ének. Üdvözlégy karácsonyfa.

A székesfejérvári kath. legény-egylet folyó hó 25-én, vagyis karácsony napján este 8 órakor fogja karácsonyi ünnepélyét megtartani, melynek műsoráról már mult számunkban megemlékeztünk. — Valamint megemlékeztünk már a felsővárosi kisdodovóban ugyancsak ma tartandó ünnepről is.

Velenczéről is kedves ünnepről értesítenek bennünket, melyet folyó hó 23-án tartottak az ovodás gyermekek ovónőjük vezetése mellett. Az ünnepély után a *Meszlenyi* család jószívűségéből szép és kedves karácsonyi ajándékban részesültek a kis gyermekek.

A karácsonyi szent ünnepek alatt az isteni tiszteletek sorrendjét közöljük a következőkben. Éjjeli mise lesz: a székesegyházban, a Szent Ferenczrendiek, a Ciszterciák templomában és a felsővárosi plebánia templomban. A székesegyházban vasárnap reggel 6 órakor lesz a pásztorok miséje, mely után predikáció lesz. 7 órakor lesz a plebánia nagy miséje, 9 órakor pedig ünnepélyes nagy mise, a melyet, valamint az utána tartandó szent beszédet is a megyés püspök, dr. *Steiner* Fülöp fogja tartani. A *Szt. Ferenczrendiek*nél reggel 7¹/₂ kor mise, utána predikáció, 10 órakor pedig ünnepélyes nagy mise, melyet a házfőnök *Páter* *Kudelka* *Gellért* fog tartani. A felsővárosi plebánia templomban reggel 6 órakor a pásztorok miséje, 7¹/₂ 9-kor szent mise és 10 órakor ünnepélyes nagy mise melyet szent beszéd követ. A ciszterciáknál, valamint a papnevelő intézet templomában, ugyszintén hétfői ünnep alkalmával a szokott időben fognak a szent misék és litániák megtartani.

— **Felhívás.** Az újévi üdvözlések és köszöntések megváltása tárgyában a lefolyt években kibocsájtott felhívásokat követett kedvező eredmény folytán van szerencsém a tisztelt városi közösséget értesíteni, hogy az újévi üdvözlések megváltására a jelen év végével is *Maron* *István* alszámvevő urnál aláírási ív van letéve és mindazok, kik e czimen városi jótékony intézeteink javára adozatot hoznak — erről oly tartalmu igazolványt nyerendnek, mely őket minden indokolatlan zaklatástól hivatvák megóvni. Ez intézkedéssel városi jótékony intézeteink alapjainak gyarapítására céloztatván, bizalommal fordulok a tisztelt közönséghez azon kéréssel, hogy e szép szokást a most reánk következő újévi alkalmából is gyakorolván, mig egyrészt a megváltással magunknak erkölcsi védelmet szereznek az indokolatlan zaklatásokkal szemben, másrészt tényleg is megfelelnek az újévhez fűzött azon régi szokásnak, hogy a segélyre szorultakat hasznos ajándékkal megörvendeztetni a jótékony intézetek vezetőinek módot nyujtanak. Az újévi üdvözlések megváltására adakozók névjegyzéke január 1-ső napjának reggelén már közzé leendő téve. Székesfejérvár, 1898. évi december 20. *Havranek* József, polgármester.

— **Községi jegyzői nyugdíj választmányi** ülés lesz f. hó 29-én d. e. a vármegyeházban, *Huszár* *Ágoston* alispán elnöklete alatt.

— **Kinevezés.** *Lanseritsch* Antal, főgymn. tornatanár, városi elemi és ipariskolai rendes tanító, a fejevári járási tanítóegylet alelnöke a vallás- és közoktatásügyi miniszter által a székesfehérvári tankerületi kir. főigazgatóhoz a X-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába való sorolás mellett, tollnokká kinevezetett. Ezen ritka előléptetéshez, mely a kiválasztottat annyi jelesek között érte, mindenki gratulálhat.

— **A nyomdászok bálja.** A székesfehérvári könyvnyomdászok január hó 14-én tartják meg zártkörű báljukat a „Magyar Király” szálloda helyiségeiben, melyre a meghívókat már szétküldték. A fényesnek ígérkező mulatság iránt máris nagy az érdeklődés s így előreláthatólag szép sikerrel fog majd dicsekedni. Az érdeklődés helyénvaló, amennyiben nemes, emberbaráti i. tézmény támogatására szánták a jövődelmet. Fele ugyanis a székesfehérvári Erzsébet-népkonyháé, fele pedig a nyomdász-egylet árva-alapjáé. Belépő-jegyek személyenként 80 krajczárért, családjegy 1 frt 50 krért Knazovitzky Béla és Goldstein Izidor férfi-divat üzletében, továbbá özv. Strasserné dohánytőzsdájében kaphatók. Magától érthető, hogy felülvezetéseket nagy köszönettel fogad a rendező, melynek élén *Számner* Kálmán tb. elnök, *Csitári* G. Emil és *Heckenaszt* Kálmán tb. alelnökök állanak. — A kik tévedésből meghívót nem kaptak s arra igényt tartanak, ebbeli kérésükkel forduljanak a rendező-bizottság titkárához Weisz Henrikhez, Márián-nyomda.

— **Halálozás.** Öszinte részvétellel olvassuk a következő gyászjelentést: özv. baracscai Szűts Emilné szül. Egerer Róza a saját valamint gyermekei Gyula és Zsófia nevében mély fájdalomtól megtört szívvel tudatja szeretett leányának baracscai Szűts Jolánának hosszas szenvedés után, élete 17-ik évében, f. hó 22-én este 10 órakor történt csendes elhunytát. Kedves halottunk hült tetemei folyó hó 24-én délután 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a Széchenyi-utca 1. számú gyászházából a „Szent Kereszt”-ről nevezett sőtői temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Székesfehérvár, 1898. december 23-án. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Értesítés.** A „Vörösmarty-kör” azon igen tisztelt tagjait, kik a télen megtartandó zeneestélyeken részt venni hajlandók s ebbeli készségüket a körözött s a körben kitett íven aláírásaikkal nyilvánítták, tisztelettel értesítem, hogy a zeneestélyek f. hó 31-én a Magyar Király vendéglő nagytermében rendezendő fűzérkével veszik kezdetüket; január 14-én és minden második szombatnap pedig a kör helyiségeiben fog a m. kir. honvédszenekar játszani. — *Juraszek* János háznagy.

— **Halál.** *Király* Anna *szabolcsi* születésű 43 éves nő, a kir. tábla *Schindler* Márton kárára elkövetett lopásért 6 hónapi és két hónapi börtönbüntetésre és háromévi hivatalvesztésre ítélte. — *Ósi* *Mészáros* Mária *nagykarácsonyi* lakos, *felsőalapi* születésű 17 éves hajadont a *szegvárdi* kir. törvényszék négy rendbeli lopásért két havi fogházra és egy évi hivatalvesztésre ítélte.

— **A bor csábító színe és orrizgató illata** vitte *Kökény* István, *Szabó* József és *Kovács* Imre *magyarálmási* legényeket *Freund* Rudolf ottani kereskedő ablakához, hol két üveg bor vigyorgott az ablak közül a szomszagos legényekre. Nem lévén finom üvegmetező készülékkel ellátva, durvább eszközökhöz kellett folyamodniok. Az pedig az volt, hogy az utban levő ablakot egyszerűen bebeszítették. A bort elfogyasztották ugyan, de az utolsó csepp a torkukon akadt, mert a csendőrök nyakon csípték őket és feljelentették az esetet a helybeli szolgabírósnak.

— **Rendőrségi hír.** Héritz Sándor budapesti szül. és illetőségű egyén, tegnap d. e. véres fővel jelent meg a rendőség előtt és panaszkolta, hogy Komáromból megérkezvén, betért Szalay János Széchenyi-u. lakoshoz és az mint esavargót fogadta, leszidta, majd pedig egy asónyellem arcul vágta. Héritz védekezett, de Szalay még 3-4-szer úgy megütötte, hogy Héritz alig tudott a kuthoz támoilogni, hogy ott lemossa az arcáról a vért. Innét elment Ároky drhoz, majd pedig a megyei kórházba szállították és gyógykezelték.

Felhívjuk a m. t. olvasó közönségünk figyelmét *Ullmann* és *Weisz* uri és női divatkereskedők hirdetésére, melyben ajánlja dus választékú czikkeit karácsonyi ajándékoknak.

Felhívjuk olvasóink figyelmét *Destek* Adolf mai hirdetésére.

— **Okleveles tanítónő órák adására ajánljok.** — **Czim a kiadóhivatalban.**

— **Egy csinosan butorozott szoba** azonnal kiadó. — **Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.**

IRODALOM.

A mamák és gyermekek öröme. Az erkölcsi sülyedés ijesztő tüneteivel szemben minden alkalmas eszközt és módot meg kell ragadni, hogy otthonunkat e fékelvektől megóvjuk és családunkat biztosítsuk a léhaság, erkölcsetlen ség, dezoklás divatos és nagyon is kecsgető mérge ellen. Erre nézve semmi se czélszerűbb, mint egy olyan lap, amely helye- és okos tanácsokkal szolgál s tiszteletreméltó tevékenységhez mutat irányt. Ilyen lap a „Háztartás”, a mamák és a „Kis Világ”, a gyermekek szívesen látott barátja. „Háztartás” január 1-én átlép az ötödik évfolyamba, a „Kis Világ” pedig már nyolcz évfolyamra tekint büszkén vissza. Mind a kettő feladata magaslatán áll és czéljának teljesen megfelel. A „Háztartás” 90-nél több rovataban foglalkozik a háztartás minden ágával és alapos utmutatással szolgál a disznóölés, baromfitenyésztés, kertészet, tejgazdaság, betőzés minden teendőiben, a különböző konyhareceptjei pedig egy év alatt is föllérnek egy egész szakácskönyv-bibliotékával. Amellett a divat, a szabás és varrás, a kézimunka és a háziipar is talál helyet hasábjain. A „Háztartás” havonként háromszor jelenik meg és előfizetési ára 1/4 évre 1 frt 50 kr., 1/2 évre 3 frt, egész évre 6 frt. — A „Kis Világ”, Kürthy Emil gyermeklapja, a legolcsóbb és amellett a legértelmesebb gyermekújság. Minden szombatnap sok képpel tarkított mesékkel, elbeszélésekkel, hasznos tudnivalókkal, versekkel, adomákkal, játékleírásokkal. stb. iparkodik hatni kis olvasói kedélyére és beléjük oltani az erkölcsösséget, hazafiságot, gyermeki és testvéri szeretetet s a kötelességérzetet. A „Kis Világ” minden száma 7 10 rejtvényt közöl, melyek megfejtői közt 10 szép könyvnyereményt sorsol ki a szerkesztő. A „Kis Világ”, előfizetési ára 1/4 évre 75 kr., 1/2 évre 1 frt 50 kr., egész évre 3 frt. — Mind a két lap előfizetési pénzei Kürthy Emil czimére (Budapest, IX., Bakács-tér 7. sz. III. em.) küldendők.

Csalavér róka több rendbeli csalafintaságai. A Foethe-féle „Reinecke Fuchs” alapján a magyar gyermekvilágnak elmeséli *Gaal* Mózes, ki szerencsésen adja vissza az állatépész humor-tól duzzadó meséjét törülmesztett magyarossággal. Becsért nagyban emelik a Kaubach-féle illusztrációk, melyeket a német diszkiadásból vett át a kiadó. Ugyancsak *Gaal* írta meg „Répacossz az óriás” népszerű történetét, melyet „Musaeus Rübzahlja” nyomán magyarit meg a szerző. A két kötet a Franklin-Tár-ulat képes „Mesekönyvecské” gyűjteményében jelent meg és mindegyike nagyon izléses színes kötésben 50 kr.

Zenemű ujdonságok. *Dr. Gerle* Imre neve eddig ismeretlen volt a magyar dalköltészet terén de a *tiszaparti nóták*, a melyek az imént kerültek ki tollából, jóhangzásuá fogják azt tenni hova hamarabb az egész országban. Részen a nép ajkán megszólalt, részben a maga

szerezte szövegekre, sőt egy közülük az *Endrődy* Sándor szép versére készült az a végtelenül dallamos, hol bánatos hangulatot, hol melyk érzést és szenvedélyt kifejező *dal*, a melyek közül a 3-ik, 5-ik és 6-ik számú legjobban szól szívünkhez. A *Róssavölgyiek* kiadásában megjelent dalfüzeteknek gyönyörű barmonizálásáról, a melytől halljuk a Szabados Béla műve, külön dicséretben kell megemlékeznünk. A hangjegyfűzet ára 1 frt. — „Az unatkozó király” a budapesti népszínházban oly nagy sikert aratott spanyol operette-nek immár a második füzeté is jelent meg *Róssavölgyi* és társánál énekhangra és zongorára. Ára 1 frt 80 kr., azt hisszük, hogy mindazok, akik az első füzetet megvették és megszerették, annak folytatását már csak azért is be fogják szerezni, mert abban a többek közt a „Szívem arany álma” czimű gyönyörű spanyol dal, a két induló és a fülbemászó *Mazurka* is bent foglaltatnak.

KÜLÖNFÉLE.

□ **Az Akadémia nagyobb alapítói.** A Magyar Tudományos Akadémia most megjelent almanakja közli azoknak az alapítónak a névsorát, kik legálább ezer forintot adtak. A legnagyobb adakozók sorrendjében ezek:

Budapest főváros 1861—1890	181,000
Zsivora György 1883-ban	100,000
Semsey Andor 1889—94-ben	100,000
Ifj. Radics József br. 1894-ben	90,000
Sina Simon báró 1858-ban	87,000
Széchenyi István gr. 1825-ben	63,000
Hamernyik János 1888-ban	60,000
Telesi József gróf 1824, 1855-ben	49,120
Lo Presti Árpád báró 1860-ban	47,585
Károlyi György gróf 1825-ben	42,000
Bésán József 1874-ben	40,000
Szucsics Lajos 1885-ben	38,000
Rhédey László 1801-ben	35,400
Karácsonyi Guido gr. 1851-ben	31,500

frtot adott. Azonkívül van ötvenkilenc tizezer forintotnál nagyobb, de harmincz ezer forintotnál kisebb alapítvány, ezek közt V. Ferdinánd ifjabb magyar király 1832-ben 10,500 frrtal, József kir. herczeg nádor 1827-ben 10,500 frrtal, Károly kir. herczeg 1834-ben 10,500 frrtal és I. Ferencz József 1805-ben 15,000 frrtal szerepel. Az uralkodó család tagjai közül még V. Ferdinánd és Mária Anna császárné és királyné szerepelnek 4000 frrtal, a mit 1805-ben adtak.

□ **Diák-kisasszonyok.** A berlini egyetemen az idei első félévben száhatvan hölgy iratkozott be rendes hallgatónak. Ezek közül száznégven Németországból valók, huszonhatan Oroszországból, huszonegyen Amerikából, harman Angolországból, kettő Ausztriából s egy-egy Svédországból, Dániából, Romániából és Bolgárországból való. A szokásos diákok közül tizenkét férfi asszony. Heten evangélikus teológiát tanulnak, harman orvostant, harman jogot, hatan államtudományokat, a többiek a bölcséleti karra vannak beiratkozva és leginkább filológiát, irodalomtörténetet világtörténetet, műtörténetet hallgatnak. Tizennyolcz kisasszony hallgatja a mennyiségtant és természetudományokat, egyes kevesek pedig caillagászatot, növénytant, földrajzot, régiségtant és nemzetgazdaságtant tanulnak. Ezek valóban imponáló számok, de mi ez Japánhoz képest? Ott ugyanis Tokió fővárosban külön nőegyetemet létesítettek, most, a Nihon-Joshi-Diagaku nevű leányfiskolát.

□ **Telefon az Ujvilágban.** Egy amerikai technikus újság, az Electrical érdekes részleteket közöl az Ujvilág telefonhálózatáról. San-Franciskóban 10,000 telefonkészülék van, bár a város népessége csak 400,000 lakosra rug. Tehát minden negyvenedik emberre esik egy telefon. A telefoni-előfizetők mindenike átlag naponként huszszor használja a telefont. Ebben az Óvilág messze hátramarad az Ujvilág mögött. Berlinben valami 30,000 telefon van és átlag kiki hétszer használja a telefont naponként. Németországnak 140,000, Angliának 110,000, Franciaországnak 35,000, Belgiumnak 13,000, Svájcznak 30,000 Svédországnak 62,000 telefonja van.

Felölös szerkesztő: *Báró Proff Kocsárd.*

NYILT-TÉR.*

Kreizler S. és Fia

Székesfejérvár.

Belpiacz, saját ház. + + Alapítva: 1842.

Karácsony és ujévre.

Legnagyobb választék női ruhakelmékben, a legegyszeribbtől a legfinomabbig, jutányos áron.

Asztal- és fehérneműek, szőnyegek és terítőkből **dus raktár.**

108. 4-3

COGNAC

Gróf Keglevich István utd.

kiváló jó minősége folytán legnagyobb elterjedtségnek örvend, a kizárólag diszoklevelekkel kitüntetett*, **, *** Extra *** és V. S. O. (fine champagne d'Hongrie) jegyű gyártmányai 127. 4-2. mindenütt kaphatók.

A cégnek gyári raktára Ausztria-Magyarországhán a legnagyobb és legrégebb szakmában.

Központi iroda: Budapest, Rudolf-rakpart 7.

* E rovathban közlöttekért teletőségét nem vállal a szerkesztőség.

Látványos ujdonságok!

Deutsch Manó és Fia

Székesfejérvártot.

Nagyobbított

női divat- és fehérnemű + + + +

+ + + + + áruházában.

Dús raktár mindennemű bel- és külföldi női

divatkelmékéből

már 17 krajezártól kezdve. Párisi modellek után készült elegáns **kivitelű** kabátokból 5 forinttól kezdve.

Saját műintézetünkben készült **menyasszonyi kelengyék**

állandó kiállítása.

83. 10-7

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

Értesítés.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy Eisenbarth ur cégtől 15 évi ott működésem után kiléptem és még üzlethelyiséget berendezek, addig is lakásomon **palotai-utca 34. szám alatt**, az óra művészet körébe vágó mindennemű munkát igen jutányosan jótállás mellett elvállalok, valamint mindennemű új óra nálam igen olcsó áron beszerezhető.

Kiváló tisztelettel

Sarody Gyula,

mű-órás.

130. 2-1

Buzapiaczon, (Simor-tér 21. sz. alatt) levő

„Arany Korná“-hoz
czimzett

Vendéglői helyiségek

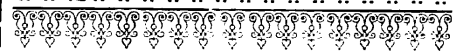
1899. évi május 1-től

kiadók.

Bövebbet a háztulajdonosnál Buzapiac

19. szám alatt.

131. 3-1

Karácsonyfa díszekben nagy választék.

ULLMANN ÉS WEISZ

Székesfejérvár, nádor-utca 7. szám.

Ajánlja alkalmas

Karácsonyi és ujévi ajándékait

hölgyek, urak és gyermekek részére.

Valódi francia **beszélő babák**, társasjátékok. Bársony és bőrből berendezett dobozok, három részes tükrök, albumok és mindennemű dísz tárgyak

Kész és elkezdett kézi munkákban nagy választék.

Érc és bőrszivar- és szivarka táskák és erszények.

- Tajt és borostyán szipkák szivar- és szivarkák részére. -

Nyakkendők rendkívül nagy választékban. Fehérneműekben: **ing, gallér és kézelő.** Valódi francia és angol **illatszerek** elegáns dobozokban. **Levélpapírok és kártyák** színes és elefántcsont színű díszes dobozokban. **Színházi látszóvek és sálók (Echarp)** nagy választékban.

SZABOTT ÁRAK!

Kiváló tisztelettel

Ullmann és Weisz.

Karácsonyfa díszekben nagy választék.

!! Butorvásárlók figyelmébe !!

SIMON LAJOS

asztalos és kárpitos butoraktára,

SZÉKESFEJÉRVÁR, KOSSUTH-UTCZA 6-IK SZÁM,
(a posta átellenében.)

Ajánlja a n. é. helybeli és vidéki közönségnek saját készítményű butoraival berendezett üzletét, hol dus választékban kaphatók fényezett és matt **háló-, ebédlő és szalon szoba butorok**, továbbá

diványok s ottományok

mindenfélé alakban. Képek, fali és pipere tükrök, márvány és falappal. Ebédlő és nádszékek, függönytartók, matraczok, lószőr és tengerifüvel tűmve - a legolcsóbb árban kaphatók. - Továbbá elvállal mindennemű **asztalos és kárpitos munkák javítását és átdolgozását, új butorok készítését a legújabb divat szerint.** Ugyszinte ruganyos matraczok és rolleták készítését

a legjutányosabb áron gyorsan és pontosan teljesít.

Zámolyi és csákerényi borok árusítása palaczkokban.

A n. é borfogyasztó közönség figyelmébe!

Bátor vagyok az igen tisztelt közönséget értesíteni, miszerint Bátor Jenő urnak, zámolyi és csákerényi hegyi szőlőkön termett, s különösen városunkban és megyénkben általánosan ismert és közkedveltségnek örvendő rizling és hárslevelű (ezerjófaj) borait mintegy száz hektolitert megvásároltam, s azokat palaczkokban jutányos áron, hamisítlan minőségben elárusítom.

Tisztelettel

Destek Adolf,
fűszerkereskedő. 123. 3-2

Sas-utca és iskola-utca sarkán.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a Magyar Általános Köszönbánya részvény társulattól Budapestben a

tatai köszönbányák

kizárólagos képviselőjét Székesfejérvár és vidékére átvettem és szentét itt állandóan raktáron tartom.

A hazai széntermékek közt a **tatai szén** első helyet foglal el és a porosz szénhez hasonlóan, legkisebb salakot sem és nagyon kevés hamut hagy hátra, miért is szobafűtésre kiválóan alkalmas.

Kérem a tisztelt fogyasztó közönséget, hogy erről magának meggyőződést szerezni és megrendelésekkel fölkeresni sziveskedjék.

RAKTÁR: a teherpályaudvar bejárójával szemben, a Keszei-féle székgyarban.

Iroda:

Tisztelettel

Sas-utca 5. **WEISZ JÓZSEF.**

A n. érd. közönség szives figyelmébe!

A műselyem festés + + + + + + és vegytisztítás.

Minden e szakmába vágó férfi és női ruhaneműek, Perzsa vagy más szőnyegek, csipke és Tunisz-függönyök, Selyem vagy bársony bármilyen gazdagon díszített ruhaneműek, bútör szövetek úgy festésre mind tisztításra fejtelentül, Bársony neműek elfejtve préselésre és mintázásra, Gyöngy és selyemhímzések, keztük, nyakkendők, selyem ingek, Egyenruhák, szörme szőnyegek felelősség mellett a legjutányosabb árban számíttatnak.

Gyászruhák festése gyorsan eszközöltetik.

Számos pártfogást kérve teljes tisztelettel

Papp Károly
Szt.-István-utca 5 szám,
a nagytemplommal szemben.

Nincs többé lábfájás

sem tyukszem, sem izzadás ab, nincs többé borkeményedés, sem lábdaganat, nincs többé fagyos ab, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járásá annak ki cipőit **Dr. Hőgyes-féle** az egész világon szabadalmazott asbest-talpbetéttel látja el.

Számtalan köszönő levelek közül csak kettőt említünk.
KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Ö. es. és kir. Fensége Lipót Salvator Főherceg udvarmesterei hivatala.
Általános Asbestár-Gyár. Budapest.

Cs. és kir. Ö. Fensége Lipót Salvator főherceg az asbesttel bélelt cipőivel **nagyon megvan elégedve.** Hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem úgy fáradtak ki, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbetéttel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbest betéti cipők kitérőknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel. Szíves tünését köszöni

Dánáson, 1897. évi szeptember 17-én

tisztelő híve **Vekerle Sándor.**

Az asbest talpbetétek kitérőségét legjobban bizonyítja az is, hogy a cs. kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek már eddig is

22500 pár szállítattott.

Nagybani elárusítás: az Országos Központi Főraktárban Általános Asbestár-Gyár betéti társaság. Budapest VI. Sziv utca 18.

Páronkint való elárusítás Székesfejérvár és fejérmegye részére.

Langraf Gábor és Fia bőr- és cipész kellekek áruházában
Székesfejérvárott, belváros Jókai-utca 8.

Férfiak és nők részére

A r a k:

Leányok és fluk részére

kettős vastagságú, párja	1.20	kettős vastagságú, párja	—60 kr.
egyszerű vastagságú, párja	60	egyszerű vastagságú, párja	—30 kr.
Asbest homok talp, párja	—10	Asbest homok talp, párja	—20 kr.

Hin 5 por csomag 30 kr.

Viszontelárusítóknaak megfelelő engedmény.

Naponta postal szétküldés osakia n tánvétel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. — Csomagolás ingyen. 84. 50-9

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg kintön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetői-ek.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” annak, a ki az előfizetési összeget és azonkivül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legszélszerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala

Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában.)

117. 5-2

Karácsonyi Melléklete

* * * * * 1898. * * * * *

Karácsony napján.

Irtta: Alföldy Irén.

Kicsiny lakban szegény özvegyasszony,
Orzi a gond, hogy vele virraszson;
Fején nagy gond, lelkén nagyobb bánat,
Elhordozni erő miből támad?
Nagy ünnep van, nem mehet templomba,
Beteg gyermek otthon marasztotta;
Beteg gyermek: borús élte fénye,
Aggodalma, öröme, reménye.
S mily sanyarú, elalélt az élet:
Tán csak hálni jár belé a lélek,
A hit kapcsa, mi még összetartja,
Ezt hirdeti átszellemült arca.
„Kedves anyám, mit hozott az angyal?“
Kérde a gyermek, eszmélkedő hanggal.
„Te mondád, hogy szent karácsony van ma,
Jézusunknak születése napja“.

Várj, gyermekem, majd hozzánk is eljön,
Amott repül, egy aranyos felhőn,
Gyorsan repül, sietős az útja,
Ajándékért küldi kis Jézuska.
„Ajándékért? oh, repüljön, menjen!
Kérlek, addig adj valamit ennem,
S takarj be, hisz' kezem, lábam fázik . . .
De szemed sár, arcod könnytel ázik!
Haragszol rám, kedves anyám, lelkem?
Semmi sem kell, csak te szeress engem“ . . .
S anya gyermek egymásra borulnak,
Néma az ajk, míg könyeik szólnak;
Szólanak egy szelid, édes multról,
Főtébred az alvó emlék újból;
Majd jelen még el nem avult képe.
Alig mult el egy fájdalomtelt éve,
Kis családült meleg kályha mellett
Boldog férj, nő, örvendő gyermek,
Rakott asztal, karácsonyfa dúsan,
Erre gondol szegény asszony búsan.

Aludj, aludj, jó gyermekem, szépen,
Agyalunk még ott repül az égen;
Nagyon messze van az ég a földtől,
Majd én addig dalolok e könyvből.
S kézbe veszi a jó, régi könyvet,
Arcza vidul, eltűnnek a könnyek;
Zsoltárt zengő, méla énekére

Alom szállt a kis beteg szemére.
Enyhülés a bús anya szivére.
Mint ha bűvös kéz illette volna,
Leszakadt a bánat láncza róla.
Szent buzgalom éltető malasztja,
A jó reményt lelkében marasztja.
Karácsony a szegényes szobában
Úresen, de még sem hiába!

Aranyos mamukám . . .

Irtta: Szammer Ilona.

A Kerecsendi-ház urasszonya ideges. Boszus az urára, mert hiába nem, nem tud hozzá üregedni, hozzá parlagosodni, kiállhatatlan a cselédség, mert megbízhatatlan, csacska, kíváncsi népség . . . ah! gyűlöli a szomszéd birtokosokat, kik nem bírnak felemelkedni hozzá. Haragszik az egész világra, nem akar látni senkit . . . Jenőt, no hát azt igen! Nélküle már tán meg is halt volna ebben a környezetben. Jenő, a kedves, az aranyos Jenő, a ki jeges szélben is átlövegol a pusztán, hogy mulattassa ezt az ideges, unatkozó szép asszonyt.

Kerecsendi Pál vadat űz a lóban nap-hozzat. Asszonya a meleg szalon egy sarkába húzva hallgatja lovagja tréfáit. Kötődnek, kacagnak, mint pajkos kőlyökezőzók, úgy borzolja egymást. Most is mulatoznak, édes susogással.

Piszkos, gyűrött papírlap van az asszony ülésben, melyet ketten, felváltva silabizálnak. Furcsa levél. Vagy hatfélekép összehajtván s mintha egy esztendőn át hordták volna zsebben, kétféle tintával írva, helyenkint gyanús foltokkal tarkázva. Ugy rémlik, mintha czukortól ragadó ujjacska pótolta vón a nevezetes radir-gummit. A Lilli, a bolondos Lillike üzenete ez. Lilli, ki mindig kaczag, akár egy közönséges falusi gyerek, Lilli, ki imádja az aranyos Mamukát, Lilli, ki egész apja - Lilli, kit neveldebe „muszáj“ volt adni . . .

Minden sornál pihenni kell, egyszer Jenő, egyszer az aranyos Mamuka fárad el a betűzésbe.

Majd kezdik előlről, újra, hogy: ezt a levelet agyák az énn Aranyos mamukám saját-kezeibe, de igazán a saját Kezejibe.

Drága Mamukám!

Aszonta Nekem a Materkszaveria, hogy még Kettőt és Egyet kel aluni és aztán kuk itt a kriszkinli ugye Mamukám tudod Te is, hogy milyen Nap Ez. Én megegy Barát Ném már felirtuk, hogy Miket szeretnénk én Mamukám megkérdezhetet a materok Tol, hogy nagyszerűen feleltem a Ragadozóól meg nagyszerűen feleltem az egyszer 6TosBol, Mamukám kütyöl nekem ezeket: egy Igazi-hajas Babát a Kinek Fogga meg gomboscipője legyen és egy katula főzőkedényt és legyen benne vasaló és legyen benne sodró Fa és

legyen köszte 12 Kallán és Most ebédelni Csengetnek.

Jaj Mamukám bittererüdni volt ebédre és a 12 kalán oljan legyen mint az Ezüst. A sánta Hilda aki melettem-ül a padba egy gyönyörű mankót kap bársonbol lesz a Foggója és ha én elestem volna és ha fájjna a Térdem ugye én is kapnék oljan gyönyörű Bárson mankót a Cili komorna leányát tiszteltetem és én spórolom neki az ezüst Papirt és küldgyél Mamukám sok Csokoládét és Megin lesz a cilinek akkor Ezüst papir. Képeskönyv is legyen a Pakban és ne lehesen elsza Kitni soha az Életbe se mer én minden Gyereknek engedem nézni Mamukám.

Azután egy tekete Kutya Akit meglehetnyomni és egy ugrik, mint egy eleven Kucsa vagy jobblesz ha fehér szőre lesz Mamukám.

Asztán kütyöl aranyos Mamukám amiket te akarsz, én igazán nem Kaczagok most márr sokat sirok és a többi nagy leányok eszfolnak és most már Éjel sirok mermár szeretnék Hazza men ni és ezt nem tgya Sengi csak a Hilda de az nekem Barátném. Csokotatoma Papát és mikor visztek már Hazza megvane még a baba Agyom és a pista öntözemek a rószafámés ha esik a Hó az Eglől takar ja be és ne szakítsa le Senki a virárgyát, és a julis akorlegy en felesége a Kocsi-nak ha én otthon leszek mer én elmegyek a lakodalmára bizonyos san és a fehér ruhám vegyemém. materkszaveriát szeretem legjobban mermár ő is rézcoltatta a Mamáját meg a Papáját és én eszokotom a mindenkit és ne feleljed el korán küld a Pakot a Postába a Játékokat és Cukrogat és a Többiket. A Pak jölegyen bekötve és tisztelom az egész kastélt és a plebán osBácsi Kezét megcsokollom és a Papát és a Jenő bácsit nem merem tisztelni mert ő nem szeret engem és küldjön a Jenő Bácsi oljan cifraakkrot aKít nekedhozot aranyos Mamukám min dig sokat és imádkozok a Jenő bácsiért és eszokol a te kis leányod

Lillike

2dik elemi isk. Tanuló.

és ne feleldelel aranyos Mamukám semit amiket irtam a Hildának ígértem egy törpe ongorrát igazi Hangal mer ő az én BarátNém. Te is kapsz Valamit de ez Titok és ne mond meg senkinek egy gyönyörű fogpiszkállót tőlből meg gyöngyvelvankikeve és nagyon nehéz volt ám a BarátNöm segített. Pá, pá aranyos Mamukán nefeleljed el, pá pá

Lillike

Végre kész a levélolvasás. Szinte kipirul az asszony, oly boldog, mert nagyszerű, édes terve van.

A kőd sürtüje holnapra enged, a száunt kitűnő a városig; ebéd után befogatni összevásárolni a gyermek kívánságait és Jenő hajt, oh, mily bajos szünkázás lesz ez s e gondolatra behunyja szemét az asszony . . . De Kerecsendi nem kell. Ügyetlen ő, unja az üzletek járását, porték, válogatást.

. . . Nem szakad fel a kőd sem reggel, sem másnap! Ablaküveg jégvirágját forró le-

helletével csókolja a Kerecsendi Pálné, ugy lesi, ugy várja Jendét. Nem jön, mert várja őt. Hiszen megígérte, hogy érte megy a szánon.

Aztán a szép asszony nem törődik már senkivel, semmivel . . .

Fut a csörgős szánya földeken, havas dűlön, fojtó ködön át, hozzá . . . Megérkeznek helyre. A léli ott áll a legénylakás küszöbén, ránéz az asszonyra — adta, hogy jönnie kell neki. Bemennek a házb, lassan, félve lépegetve, magukkal véve a pusztaságot borító pára-fütyölt, mely rászáll lelkökre, beborítja a szemet és elfelejteti velök a gyermeket, Lilit kinek végre holnapután is el lehet küldeni a kriszklindit . . .

* * *

Már a nagyteremben van a Jézuska. Pár perc s csönget az anyuká, aztán fehér reszkető fény tör elő a kinyitott ajtószárnyak mögül. Egy kicsi szösze csakugy tombol örömben; már Mater Xaverik sem bírja fékezni őt. Aztán a babák, edények, csukros skatulyák szemnyílásnyi ído alatt a végtelen boldog gazdácskák kezében szorongnak.

A kis szösze ott áll a terem közepén; bambán néz a villogó fenyőre, a barátokra, Materokra, ő úgy gondolja, hogy egész világra . . . s újra körülfutkossa az ajándékos asztalt. Nincs, nincs, neve nincs egy csomagon sem.

Részére nem érkezett semmi. Elfelejték . . . Jézuskám, én édes picziny Jézuskám, motyogja a gyerek. Aztán úgy érzi, hogy jó volna meghalni . . . Leégnek a gyertyák. Hálókamrákba vonul a növendécsereg.

Az igazolom gyorsan elaltatja őket, csak egyet nem. Ez fíjdalmában rája vánkoscáját s könnytől összeesapzott szösze fúrtos fejét a paplan alá furva sugja a szomszéd ágyának: hogy elfeledték, nem jött a kriszklindit, mert tán beteg az ő aranyos, édes Mamukája . . .

Estszürkület.

Irta: Horváth Elemér.

*A kis madár elült,
Borong, borong a tuj
Főlé az alkonyat
Tűkos, bús lepte száll
Mint óriás madár!*

*A bánatos virág
Lehajta bús fejét,
S siratja hűtlen,
Hazig szerelmesét,
A hímes kis lepét.*

*Az alkonyig ölen
Csillag még nem ragyog
A munka cübere
Pihenül tér legott,
Ah ők a boldogok!*

*A bágyadt szürkesség
Hamar sötétre vált
És lopva jön az éj,
Miként a zord halál
S elesenedsül a tuj.*

*Keresztuton vagyok,
Vaj merre térjek el?
Sziembe kétség dől
S a csüggedés fog el
Mint óriás lepel.*

*Lelkemre ráborul
És elhagy a remény . . .
De csillag gyíltad ott
Az alkonyig ölen,
Mosolygó, szende fény!*

*A vágy és a remény
Béltől szivemet . . .
Vezess ki csillagom,
Megyek, megyek veled,
Csak biztadsz lelkemet!*

Kisértés.

— Rajz a népeletből. —

Szép időben nem csekély gyönyörűség Isten szabad ege alatt időzni, de a ertési országúton még erősebben éri az ember, hogy Magya ország jó lelvében teremtetten Isten.

Maga Keresés bár egyszerű ki talu: mégis a valódi fenyő-égit házak, dus Luciozatu fák között állván, mind egy-egy kis urasági lakásnak látszók föl.

Pedig négyfő itt nincs urasági lakás egy sem, van ugyan urasági birtok a határban, de maga az uraság más faluon lakik. Keresésnek lakosai, a szokásos falusi értelmiséget leszámítva, mind földművelők. Vasúttal még nincs boldogítva, postája azonban van.

Ha valaki, úgy a postakocsis élvezi a szabóiban urasági kellemet. Jóska már négy év óta naponta kétszer hajt a városi vasut-állomásra. Bár posta-ügyekben utazik, hivatalosan teszi meg az útját, mégis gondolatjainak legalább fele a szép kerteken, réteken, erdőkön meg szökőkon múlik, melyek között államilag megzabolozott szőlőjével átvágat.

Nígó, pinyték, vörösböjcek, tengeliczék s más madarak sokszor elbágyolva halgatják postakocsinak változatos zeugéseit, meglepetve kénezek, saját találmányra, vagy még a kato szösze ellesett iramok ezek? Mert Jóska, ámbor még tégyv a talpán, de már kiszolgált katonák csöveg a tyjánal lakván, csak néhá-néha jut eszébe, hogy már talán ideje lenne neki is egy jóvalvaló hajadont vállaltóra fogni a négy évek özevgye anyja szüntelenül nógatja is. Ő azonban mindig azzal felel: hej! édes anyám! pénz kellene ahhoz, még pedig nem is kevés.

Mivel pedig a 12 forintnyi havi fizetésből, bár édesanyja is eljár napszámba, nem igen marad bővelség: hát Jóskaéknak ez a pénzkérdés olyannal lehetetlen vára.

Csak tegnap is mindazáltal azt mondta édes anyja: „Így, az öszre okvetlen meg kell házasodni. Istenben boldogult apád is 26 éves volt, hogy engem elvett; te is már 26-ikat tiprod.”

Ekkor erre Jóska ismét a pénzt emlegette, a mi édesanyja azzal haligattata el: „Bizony ne gondos, hogy nekünk a házában a pénzünk, mikor összekeletünk, de hála Isten! volt két kamuk mindegyikünknek. Meg erős akaratunk, hogy egyenest levdünk. Nem is pénz kell a házasságnak, hanem a gyász iránt való szeretet, meg az enka szeretet.”

Jóska azonban nem tábá volt állami postakocsis már négy év óta, az már meggyö-dése volt, hogy a házassághoz pénz kell, még pedig nem is kevés.

Ezen gondolatok között billagott a postára, hivatalos! felszerszámozta a szürkét, s a postakocsival elutazott; aztán bement a csomagokert. A kocsis csauvát neki szokot, egy igen nehéz zsákra azt mondtat: „Te, Jóska, erre aztán vigyázz am, vagy ha elveszted, hazá ne jój, hanem szaladj, meg se állj Amerikáig.”

— Aztán mennyi lehet benne? — kérdi Jóska a tréás postamester.

— Több korona az, mint a hány esztendő t most irunk — felelt az.

Vittem én azt, már többet is, — mondta Jóska s egyet patkáltván ostorával, meg-indult a koronaszállító kocsiival.

A vasállomásig bizony jó két órai utja volt, de olyan felség, szép út, hogy királyi multság volt az a kocsiázni. Egyik felől tölgy, tükök és nyárfa-erdő, a fák alatt val-borsó- és lebere-virágokkal, melyeket sok helyütt virágozó kakukti-szönyeg vált fel. Ebben az illatvilágban csiripelnek a tükökök, ugrándoznak a szöcskék s néhá-néha, versenyezve a tükökökkel, olyan noát csapnak, hogy csak a fák ágairól a birókat sértegető rigók mulják felül őket.

Az út másik felén szőlők pompáznak; ezt lehet mondani még ma is, mikor pedig már sokfelé elpusztult ez a drága gyümölcs. Itt még nyoma sincs a pusztító ellenségnek. Csendes,

mozdulatlan a szőlőkben minden, mert az emberek most a határnak más dűlőjében a szőnatakarítással foglalkoznak.

De az erdőben sincs talán egy gondolkozó lélek sem. Forrón sít a nap már kozán reggel is, s az átmelegedett levegő néhá-néha megtelegeti a fák ágait.

Jóska azonban, a mint ül az ő korona, söt koronákat szállító kocsián, ugyancsak gondolkodik ám.

Bármennyire tarka és változatos ez a vidék, nincs olyan tarka, mint a Jóska gondolatjai.

„Hogy is mondta csak édes anyám, hogy ezen az öszön meg kell házasodnom, mert már a 26-dikba vagyok? Jó is lenne biz' az. Csak ne kellene hozzá pénz, még pedig nem is kevés!”

Most az ut mellett egy leveli béka szólat fel atható hangjával, mintha csak cufolni akarta volna Jóska, hogy a pénzt keresi, mikor rajta ül.

— Ha legalább ez a pénz az enyém volna, a mi itt a ládában van, haj! akkor könnyen fityölnék. —

Egy csapat madár repült el föltte nagy sebesen s távolról mintha égdörögés hallatszott volna, de Jóska észre sem vette, hanem amint a madarak menekülésközben megzaboláltak, mintha azt mondták volna: vidd el, vidd el, a tied!

— De hát kié is ez a pénz? Több, mint a hányadik évet írunk, több korona. Az a kamé? Azt hallattam, hogy soa nagy or azt hiszi, a mi az államé, az senkié. Az államnak, az országnak ez az egy-fétezer korona semmi.

Fekete felhők tornyosultak az égen s a nap sugarait erősen elfogták, s az erdőben olyan főlhomály félé világ lépett fel, mintha már este felé lenne. Pedig még csak reggeli 8 óra lezetett.

Ujra madárcsapat repült el Jóska melletti, s mintha csak a kiáltottak volna feléje siettükben: vigyázz! vigyázz!

Jóska most kezdte észrevenni, hogy vihar közeled, de ő nem látta, mikor hirtelen volt és szilaj lovakat kora a vó o. megfértét, most a fejében rázó gondolatok kezdtek lenni. Tudta, hogy ma az. Nem volt ná a maga házában. Egy kicsit költöbenedt. Anán, keresen már csak. Bezeget, az enyém lenne az a sok korona, nem kellene mindenedéte. Kátyának sem való időben éle, az a kólalom. Sozat is s vendetnem éa mér az állomán, mint katoná három évig, most meg még a négy évek kocsiákom és mié? Koldos fíretesem.

A zivatar most teljes erővel kitért. Mintha egyszerre ekkor volna minden villámoknak kitértet, egy-egy érte a villámok a a csontok.

— Milyen kértó őrtán most megam? — gondolkodott Jóska. — Megamne édes anyámnak is a pénzt a házában nem lehetett leg fel, de a négy pénz. . . Égy is lehetne csak? Kéne az a pénz a házában? . . . A szöcskét megam ha . . . Éa meg a pénzét . . . el tenereket még am gondolni vártam is. Éso csak a pénzt kévenni. . . Kéven meg van, csak egyet legem éen a kórtórág lácsa . . . senki sem lát. . . egy lea édes az erdőben. . . Évástem a kérezer le amat. . . vagy mennyi is? Több, mint a hány évet írunk. Kévenem. . . s megoltvasom. . . de mié voltam megoltvasni? Csak kévenem. . . senki megamna is, meg szegény avvámon is. Még ha lehet. — szót Jóska s érte leingot, hogy majd szétrugja a postaládat.

Elobb azonban körölnéz: „Hol is vagyok?” Most egy mennyővespás következett, mely töle nem messze egészen szét-hasogatott egy százasos tolgvet.

— Urám Jézus, segits! — szót Jóska, keresztet vetvén magára, s a villám fényénél meglátja, hogy elhagyta már az erdei szent keresztet, melynél eddig soha sem mulasztotta elmondani a rövid főnást: „Imádunk téged Krisztus és áldunk, mert a te szent kereszted által megváltottad-e világot.

— Istenem, Istenem! hová is tévedtem én, szegény legény? — fohászodok Jóska s levevén kalapját, elmondja ötször is a szokott fohászt, hozzátéve még:

— Bocsáss meg, édes Jézusom, hogy csaknem megférdkeztem rólad. Méltos Isten, hogy a máséhoz nyuljak. Inkább legyen halálos holtomig szegény postapostás, mint a máséból gazdag. Így szótva a tövén postaküldő, s mint azt négy év óta mindig szokta, elfújta azt az átiát, melyet a méltóságánál szoktak fújni „imához”. Ha valaha, úgy most fajta Jóska szépe, lekezes. Halasó meg győzelmi harsona is volt ez az áti, hogy behabornaját Isten segítségével győzedelmesen megvívra.

Alighogy a postakürt elhallgatott, egy uri ember lépett ki az erdőből, pompás vadászó öltözetben s egyenesen Jóska felé tartott.

— Ücsém, nem vennél-e fel a kocsidra? Ugy hiszem, Vámosra tartasz. Így szólta.

— Milyen? — felelt Jóska. — Csak az ur megegyeztet ilyen szegényes alkalmatossággal.

— Lejjóbb a milyen van, — szólott az ur, s már tenyér is ült Jóska mellett.

Utközbe, szótva elmondate, hogy ellévedt az erdőben, s hogy csak a trombita hangja igazította utba. Most örül, hogy a labait fogató eső elől megszökne.

— De ücsém! te régen vagy már postakocsis? Nagyon belejöttél a trombitálásba.

— Nagy esztendeje, de már szívesen szabadulnék, csak valami jobb, biztos kegyér akadna.

Az ur egy kissé elgondolkodott, majd újra megfogta:

— Válassz a vámosi parasztnál egy állás, mely ugy gondolom, elég bizonyos kegyeret adna, csak hogy ez is olyan lóvó-futó pályá, mint a tied. Mégis, ha kedved lenne hozzá, szólj be a gazdának.

— Ha vámosi pártfogóba, — felelt nem mindenféle aratosság nélkül Jóska, — mert olyan urak inkább az ismerősök közül választanak szolgálókat.

— Igazad van. De nagy pártfogás reád nézve az, hogy négy év óta megmaradtál becsületese postásnak. Különben én is szót teszek érte s nem em. nem bíbbe.

További beszélgetés közben csaknem minden körülményeit megismerette Jóska az ismeretlen urral. El is az utasági díjaknál lezárt a kocsitól s avval vált el Jóska, hogy dolgait vezegetve, jeleniknek a gazdaságnál.

Nem is igen kellett Jóska erre bízattat. A mint a postát átadta, azonnal felkereste a gazdaságot.

Csodálta a gazdaság, hogy az ismeretlen ur, ki csak volt nála, mint a vámosi utas, már mindent elvegezt helyette, s Jóska be is szegődött munkájára eszökörülönök.

Ugyancsak jó hangulatban üggett a szürkével az erdő felé. De a délután ég borult feléje az erdőből színdalmonon hangzó köszöntötték. Méhek, macskák, bogarak ömlesztve hangzott feléje, s a merre csak fordult, ott a mindenütt vigsg, öröm, boldogság hangzott volna fel.

A kereszt mellett elmenve, szívből adott halát még egyszer a győzelemért s újra fogáta, hogy a becsület mezején akarja keresni ezután is mindennapi kenyerét. Itt még a postakürt? Az beszélt ám csak szépen. Mind elhallgattak a kis madarak, hogy ők is megtanulják az „imához” áriáját.

De még a postás is örült Jóska szerencsében. Bár sajnálta is a hit alkalmazottat.

Mindenekfelett pedig otthon várakozott Jóska egy jó, áldott édes anya. ki meghallgatván fiának elbeszélését, könyek között szólott: „Fiam, édes Jóska fiam! nem hiába imádkoztam érte, míg oda voltál.”

— Ebből aztán megtudta Jóska, hogy abban a nehéz küzdelemben láttatlanul, de mellette állt az anyai szeretet. Anyját nem is hagyta el soha. Az öszre*meznősülve, új helyére ment küzdeni.

Epölyi Ferencz.

Gyöngyök.

Bátorságosabb, ha ellenségednek megbocsátasz, hogy sem ha a bosszúságért bosszúsággal fizetsz; mert ha megbékkélsz igazán vele, jöhet rád leszen: ha ellene törekedsz, ellenséged marad és véletlenül megérthat. Másrészt könnyebb is, mert a bocsánat semmibe sem kerül. Ellenben ha megtorolni akarod bosszúállással, gondba, munkába telik; talán ő sincsen erő és ottalom nélkül; ezt az okosság adja az emberbe. Az Isten mást mond: ha nem bocsátasz meg felebarátodnak, ő sem neked. Isten elé pedig nem meltsz porrel, sem ellene táborral.

Bűnös ember többet félj magadtól, hogysen a pokolbeli ellenségtől, ha mindjárt meg fátörával is jönne ellened. Senkit sem győzhet ő meg, hanem ha ki magát megadja, senkinek sem árthat, hanem ha ki maga akarja. A ki azért megkötö a lánczat az ördöggel készakarva, magára vessen.

Az Isten kívánja, parancsolja, hogy szeressük. Nem lehet ennél könyebb parancsolat. Mi több, viszonyos szeretettel kínál, csak hogy teljes szívből szeressük; mi lehet ennél édesebb. Tudják, érzik ennek a viszonyos szeretetnek édességét a mennyei szentek. Ha mi földiek csak kis részét éreztetjük, nem kellene sok szívszaporítás, önként gyuladozna szívünk és égne. Azonban ez a szeretet kényes, seoni megosztást nem szenved. Ha nem szeretted Istenet teljes szívedből, se te nem szeretted őt igazán, se ő tegegyt úgy, mint akarna. Szegett szíved nem kell neki.

Bár csak annyit fáradozánk, ha nem többet lelkünk ügyében, mennyit fáradoz és iparkodik egy uszorás ember erszénye dolgában. Mily gazdag lelki kincsrel költöznek más világra!

Veszedelemes és embertelen dolog akárkit is megvetni és jöllehet szemédeszderint alábbvalónak lássék lenni, még bizonytalan, nem rejtekezik-e olyas jószág benne, melyet te nem látsz és a melynek érdemét te nem tudod megbecsülni és mégis cteje akarsz ülni.

Aggszüz, kékharisnya agglegény.

Humoreszk.

Aggszüz.

Istenem! én zúgolódás nélkül türok szegénységet, szerencsélenséget s az élet minden egyéb keserveit, de aggszűzek lenni, hervadni és öszzetöpörödni, mint egy magános szegű — azt el nem viselhetem, nem akarom elviselni!

Ily kifakadásnak meg kellene egyik-másik agglegény szívéet hatni. Nézzétek a szegény magános aggszűzet szípen burokozott szobájában — egy dívány két személyre, két szék, két szekény, két tükör — minden párosával. Csupán ő van egyedül egymaga. Nem csodálkozom rajta, hogy neki vadul.

Már fiatal korában vadta, hogy a „há-zasságok a menyben kötöttek.” Hallotta ké-sőbb, hogy sok házastárs mintegy „a fellegek-ből esett le.” De még sohasem volt alkalma, ez állítások valamelyikének igazságáról meggyőződni. Hallotta, hogy sohasem teremtett lélek, a nélkül, hogy ne volna valahol a világon egy vele hasonlóan hangolt lélek. Ő maga azonban szomorú bizonyosság reá, hogy ez a böl-cesség merő hazugság. Ráunt a varrásra. Nem köthet örökké harisnyát, mely szintén egy párrá van rendelve, ez csak nevelheti búsongó érzelmeit. Addig olvasott, hogy szeméi bele fájdultak és senki sem vesz részt örömben, melyet mulattató könyve szép tartalma fölött érez, senki sem cseréli ki gondolatait vele az olvasottak fölött. Ha sétálni megy, nékkel talál-kozik férjek karján. Sokan talán mint kutya és macska élnek oda haza, ezek azonban csak rejtett házi ügyek. Ajtatos és örömet eljár a

vecsernyére, egy durva fizkő azonban halálos rémületbe ejti őt, a védtelent, a sötét utcán. Egy féj mindenki ellen biztosítaná őt. Ha utazni, örökös vesződése van a bérkocsisok-kal, vasuti kalauzokkal és senki sem jó segítségére. Kalapskatulyájának fedejét be-verék, uti böröndjéek lakatját leverik s nem az igazi állomáson szállítják le a vasut-ról. Ha tűzfát vásárol, kétszer annyit kell fizetnie érte mint egy férfinak s ráadásul még legtöbbször meg is csalják. Magának kell pénzre a takarékpénztárba vinni, a kamatokat magának felszedni, házbért magának fizetni és magának lakásában unakozni. Az asszonyok azt mondják, hogy „a férfiak gyakran nagy csapások”, de ő belája, hogy a férj nélküly-heten. Ő nagyon jó erőben van, fekete haja, sötét szeméi vannak, szépen énekel és szépen zongorézék. Nem maradhat aggszű és nem is akar az maradni. De ki könyörül meg elfan-csalódott szívéen?

A kék harisnya.

Igazán be kell már egyszer fejezmem el-beszélesemet a „Kikircs” számára. Hol is hagytam el? Igen, itt:

A nap éppen bevarnyozza utolsó sugarával — Ténsasszony, még sötét és ezeteket kell hoznom az ételbe.

Tüstént, Kata! bevarnyozta utolsó sugarával az invernssi templontornyot —

— Asszony, hol van ünneplő ruhám? Az ágy alatt, Sándor!

az invernssi templontornyot, midőn egy — Semmi sincsen az ágy alatt, mint a te csipkeföktűd.

— Talán a széntartó ládán van a ka-marában.

midőn egy lovag ugratott elő — Ténsasszony, nincs itthon krumpli, egyetlen egy se az ebédhez.

— Főzz répát!

ugratott elő, porral volt lepte, és — Asszony, a gyermek egy gombot nyelt el!

— Fordítsd fel szaporán! Fogd lábainál fogva!

es zászlót lobogtatott kezében, melyen ott ragyogott —

— Na ez szép dolog. Az ünneplő kabátomat kirágta az egér!

Sebüdség vagy Halál! A lakosság töme-gesen öszöbött —

— Asszony, abban hagyd már egyszer azt az írást?

— Ne háborgass, ember, most éppen köl-tői hangulatban vagyok.

öszöbött a főtérre, hol de Begnis, ki tilkon — Ténsasszony, a mézáros itt van!

öröszöbött volt az árulók terveiről —

— E felejtettem, mit tetszett mondani, ténsasszony, kolbászt-e vagy ürüczombot?

terveiről, tüzet parancsolt; huszan elestek —

— Jézus Mária! ember, a drágalatos fiad szétlépte a kéziratom első lapját. Oh! egy kéjves nő nem szentelheti magát az irodalomnak. Adjátok ide az ikreket, utóvégre is meg kell adni magamat sorsomnak mint anya és házi-asszony. Oh mily prózai az élet!

Az agglegény.

Boldog Isten! Mily győrelem agglegény-nek lenni: Szeretném tudni, mikor volt a por-erről az asztalról utójára letörölve, mikor a dívány szaporzva és a szőnyeg kitéfelve. Es ugyan ott lehetett a vizes kancsó és a mos-dotár ere, színe ottan abban a sarokban? Jégvirágok borítják az ablakokat s a szél győszdait súvölt. Hogyan borítja a földet nagy szemföldéi gyanánt a hó! Ötször csöngettem, hogy szent hozzanak a kályhámba! De épp-ugy csöngethetnek bebecsáttatásért a paradicsom kapuján. Miután a paradicsomról beszélek — vén fizkő, nősülnöd kell; egyetlen gomb sincs már fehéreműdön s egyetlen ép inged a szek-rényben. Vajjon csakugyan akaratos fejeckéjök van az aggszűknek? Vajjon minden héren egy-egy uj kalapok vagy egy pár rőf csipké-vel kell őket megvesztegetni, hogy békében megférjenek? Kár, hogy mindezt csak tapaszt-

talásból lehet megtudni. Nos, nos, ember tekints a tükörbe! Te I. Napoleonhoz hasonlitasz! Ha te nem tudsz uralkodni egy asszonyon, ki tud-
jón akkor?

Kékszemű nőt fogok választani, azok a leghübb, leggyöngédebb lények. Nem szabad nagyon magasnak lennie; az asszony ne nézze le férjét. Nem szabad sokat tudnia; gyűlölöm a túlokos nőket. Nem szabad husz évesnél idősebbnek lennie, de hogyan győződjem meg erről? Szépnek kell lennie. De megálljunk! Nem, mert különben féltékeny lennék mint egy Kékszakáll. De mégis 365 nap van egy esztendőben és nekem napjában háromszor kellene fele-égem arcába nézmem az asztalnál. Mitevő Szépnek? Igen, szépnek kell lennie; különben nem volna költészet vállalatomban. — Szeretném tudni, csakugyan költséges portéka-e a nő? Vajjon a kis gyermekek mindig az éjszakát szeretik rivásra felhasználni? — Nősüljek, ne nősüljek? ez itt a kérdés. — Jobb bizonyosan gombtalannak lenni és fagyoskodni, vagy bizonytalan kellemetlenségbe vágni?

Rideg Tamás is megnősült! Én voltam a vőfélye, a menyegző napján irigyitem öt fehér atlasz mellényeért — a zene, a zósfalfüzek és a csinos nyoszolyóányok elbájoltak. A menyasszony elragadóan nézett ki rózsás arcával s egy könnyecskével szempilláin. És mily végtelen boldognak látszott Tamás, midőn kosiba ült vele, hogy lakására vigye! — — —

Tagadhatatlanul vannak mindennemű agályok, a házasság mind a mellett lsten rendelése. Neki vágok én is. Hol az új fekete kabátom s világossárga mellényem? Lelkemre! Még ma megkérem az özvegy Macskásy né kezét!

Macskásy né! Minő név egy olyan rózsabimbónak! Oda köleszöm neki az én jóhangzású Kovács nevemet. Két kézzel kap ajánlatom.

Férjre van szüksége, nekem meg asszonyra, ebben a pontban már tökéletesen egyfértettünk. Én utálok a hosszas előkészületeket. Egy özvegy asszonynál nincs szükség a szerelem abc-jére, mindjárt kereken lehet nyilatkozni. Merészen kell a nővel szemben fellépni.

Nos, rendben vagyok! És most el a szép özvegyhez! Nagyon hálás vagyok a vén Macskásy iránt, hogy olyan gyorsan itt hagyta nejét. A legboldogabb asszonykává teszem őt. Hogyan is fordíthatnék neki hátat s bámulhatnék a kandalló tűzébe? Hogyan hagyhatnám oda kedves társaságát s mehetnék klubba, kávéháza? Ugy nézek-e én ki, mint olyan ember, a kinek a neje minden este laposra nyomja orrát az ablaktáblán, míg őt végre haza düllöngözní látja?

Kosarat kapni! Egy özvegy asszonytól! Hallatlan! Csak az igazságtal, hogy senki sem fogja hinni. Egyébiránt nem is olyan szép az a Macskásy né, mint előbb gondoltam. Szemei nagyon aprók s kezei vörösek. Manó vigye a kis hoszorkát! Milyen szép arca van! Mit bánom én; fogadni nemeké tiszteletet egy ellen, hogy a nyomorult Macskásy állította volna elem mintaképül! Ugyan ki kívánna Macskásy utóda lenni? Örülök, hogy nem kellett nekik boldog vagyok, hogy nem bírom őt!

Zénó.

Vasuti menetrend.

Érvényes október 1-től.

Cs. kir. szab. déli vaspálya.

Budapest	Székesfejérvár	N.-Kanizsa
indul	érkezik	indul
Szem. v. 6.55 reg.	9.— d. e.	9.24 d. e.
Gyors v. 8.— reg.	9.14 d. e.	9.19 d. e.
Szem. v. 2.35 d. u.	4.29 d. u.	4.35 d. u.
Szem. v. 5.25 d. u.	7.39 este	8.50 este
Gyors v. 8.— este	9.17 este	9.22 este
Szem. v. 9.25 este	11.33 este	11.43 este
		3.52 éjjel

N.-Kanizsa	Székesfejérvár	Budapest
indul	érkezik	indul
Szem. v. 12.15 éjjel	4.16 reg.	4.24 reg.
Szem. v. —	—	6.— reg.
Gyors v. 5.47 reg.	8.27 reg.	8.34 reg.
Szem. v. 9.30 d. e.	2.03 d. u.	2.35 d. u.
Szem. v. 2.— d. u.	6.01 d. u.	6.09 este
Gyors v. 5.03 d. u.	7.48 este	7.58 este
		9.20 este

Komárom-Ujszóny	Székesfejérvár
indul	érkezik
Szem. v. 4.40 reg.	7.28 reg.
Szem. v. 12.13 d. u.	2.27 d. u.
Vegy. v. 6.30 este	11.12 éjjel

Székesfejérvár	Komárom-Ujszóny
indul	érkezik
Szem. v. 6.10 reg.	8.34 reg.
Vegy. v. 10.— d. e.	2.50 d. u.
Szem. v. 9.32 este	12.32 éjjel

M. kir. államvasutak.

Székesfejérvár	Veszprém	Veszprém	Székesfejérvár
indul	érkezik	indul	érkezik
T. v. 5.12 reg.	8.28 d. e.	V. v. 3.55 reg.	5.50 reg.
Sz. v. 9.29 d. e.	11.15 d. u.	Sz. v. 6.44 reg.	8.22 reg.
V. v. 1.— d. u.	2.53 d. u.	Sz. v. 4.20 d. u.	5.54 d. u.
V. v. 9.27 este	11.22 este	T. v. 7.19 este	10.09 e. te ²⁾

²⁾ Csak esütörtökön, vasár- és ünnepnapokon.

Féjer- és tolnamegyei h. é. vasút.

Székesfejérvár	Sárbogárd
indul	érkezik
V. v. 9.20 reg.	10.56 d. e.
V. v. 2.50 d. u.	4.30 d. u.

Sárbogárd	Székesfejérvár
indul	érkezik
V. v. 6.10 reg.	7.55 reg.
V. v. 12.— délben	1.47 d. u.

Székesfejérvár	Atony-Szabolcs	Paks
indul	érkezik	érkezik
V. v. 8.40 reg.	9.54 reg.	2.33 d. u.
V. v. 3.45 d. u.	5.12 d. u.	9.33 este

Paks	Atony-Szabolcs	Székesfejérvár
indul	érkezik	érkezik
V. v. 2.— reg.	5.13 reg.	7.40 reg.
V. v. 1.29 d. u.	5.28 este	7.25 este

Székesfejérvár	Bicske
indul	érkezik
V. v. 9.30 reg.	12.31 d. u.
V. v. 2.10 d. u.	4.53 d. u.

Bicske	Székesfejérvár
indul	érkezik
V. v. 5.35 reg.	8.10 reg.
V. v. 6.30 este	9.12 este.

CASCARADIN

RADITZ,

legjobb szer **SZEKREKEDÉS, GYOMOR- és MÁJBAI, ÉTVÁGYTALANSÁG, SÁRGASÁG, ARANYÉR, ELHÍZÁS, VÉRTÚDULÁS és FEJFÁJÁS** ellen, kiténő **VÉRTISZTÍTÓ.**

Orvosi tekintélyek által kipróbálva és ajánlva.

1/2 doboz **60 kr.**, egész doboz **1 frt 10.**

Az **Őszög** elgésztes bekiűdése esetén bérmentve.

MIRTUS-CRÈME

örv. védve

zsírítatlan és ártalmatlan finomított és szepítő KÉZ- és ARCZ-CRÈME.

Mással is használható!

Elitárolt minden **BŐRHIBÁT, ugym. SZEPLŐT, MÁJFOLTOT, BŐRNYÁKAT, BŐRHÁMLÁST, PATTANÁST** stb. — 1 tégegy ára 1 frt. — norzá

PULCHERADINPOUDRE
1-doboz 50 kr., (főhér, róza vagy óréma.)

PULCHERADINSZAPPAN
bőrfinomító, remek illatu, nagyon tartós, 1 drb 40 kr., 3 drb 1 frt 10 kr.

MIRTUS-FEHÉRÍTŐ
vörös kezék, barna kezek, vörösbűdött arc, orr ellen az egyetlen gyógyszer. 1 üveg 12 frt.

Számítalari elismerő levél!

Készíti és szétküldi:

RADITZ ROBERT gyógyszer-**APOSTOLHOZ**
tára az
Budapest, VIII. József-körút 64a,
Baross-utca közelében.

RAKTÁRON : 91. 20-8

az ország nagyobb gyógyszer-táraiban.

A legatkatmasabb cikkek karácsonyi és ujévi ajándékoknak!!

OLCSÓ ÁRAK!

KNAZOVITZKY BÉLA

uri és női divatúru üzlete

NÁDOR-UTCZA 12. SZÁM, (a volt Rode Imre-féle helyiség.)

Ajánlja a nagyérdemű vevő közönség figyelmébe újonnan berendezett, a legszolidabb alapon vezetett üzletét.

A legújabb divatu férfi és nő kemény és puha kalapok80-5 frtig

Fehér chiflon, sima és szegélyezett Pique, selyem és divat ingek1. —2.50-ig

Férfi és női lábvalók a legerősebb csinvatból—65-1.30-ig

Nyakkendők a legdivatosabb formákban—15-1 frtig

Valódi prágai bőrkeztük elismert legjobb gyártmány párja 1 frt és 1 frt 20 kr.

Különlegességek uri- és női divatúrukban u. m.: posztó- és kötött **gamaschnik, hó-czipők, keztük, harisnyák, szövet és flanel női Blouzok** stb.

Nagy választék téli szövött és kötött árukban.

NŐI- és GYERMEK FEHÉRNEMŰEK.

1 9. 4-3

Selyem, chemilia és Zepír női challok, 1 drb. tiszta selyem schall 1.30-tól

Batist és vászon zsebkendők, 1 tet Batist zsebkendő 1.30-tól.

Ujdonság! Egyedüli bizomámányi raktár a helyi piacon a „Pohl-féle Hygenia-egészségi, téli és nyári alsó ruházatban, számos elismerő ajánló levél, orvosok és magánosoktól, Kneipp systemot felülmulja. **Eladás eredeti gyári áron!**

Erre vonatkozó prospectussal készséggel szolgálok, vidékre bérmentve.

A LEGJOBB GYÁRTMÁNYU ÁRUK!